

„Nie, nie, áno!“

Suspírium: „A cestu, kam idem, poznáte.“ Tomáš mu povedal: „Pane, nevieme, kam ideš. Ako môžeme poznať cestu?“ (Jn 14, 4-5) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 318. 1. verš: „Prenechaj cesty, ciele s dôverou Pánovi,..."

Pozdrav: „Ty v nebi, vypočuj ich. Odpusť hriech svojich služobníkov a svojho izraelského ľudu. Vyuč ich správnej ceste, po ktorej majú kráčať.“ (IKr 8, 36) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Evanjeliu podľa Lukáša v 13. kapitole od dvadsiateho druhého po dvadsiaty štvrtý verš takto: „Ježiš prechádzal cestou do Jeruzalema cez mestá i dediny a učil. Ktosi sa ho spýtal: „Pane, je málo tých, čo budú spasení?“ On im povedal: „Usilujte sa vojsť tesnou bránou, lebo mnohí, hovorím vám, sa budú usilovať vojsť, ale nebudú vládau. (Lk 13,22-24) Amen. **Prosím, zaujmite si svoje miesta.**

Pieseň: Chválospev č. 318. 2-7. verše: „Pánovi všetko zveruj..."

Vzdych: „Hospodin, k tebe som sa utiekal, nech nie som nikdy zahanbený. Zachráň ma svojou spravodlivosťou! Veď ty si moja skala, moja pevnosť, pre svoje meno ma veď a sprevádzaj.“ (Ž 31,2.4) Amen.

Lekcia: Kniha Skutkov apoštolov 16. kapitola 1-10. veršov: „*Potom Pavol prišiel do Derbe a Lystry. Tam bol akýsi učeník menom Timotej, syn veriacej Židovky, ale otca mal Gréka. V Lystre a Ikóniu o ňom bratia vydali dobré svedectvo. Pavol chcel, aby šiel s ním. Kvôli tamojším Židom ho obrezal, lebo všetci vedeli, že jeho otec bol Grék. Vo všetkých mestách, ktorými prechádzali, im odovzdávali rozhodnutia, na ktorých sa uzniesli apoštolí a starší v Jeruzaleme, aby ich zachovávali. A tak sa cirkvi upevňovali vo viere a ich počet deň čo deň rástol. Cez Frýgiu a galatský kraj iba prešli, lebo Svätý Duch im bránil hlásať slovo v Ázii. Keď prišli k Mýzii, pokúšali sa ísť do Bitýnie, ale Ježišov Duch im nedovolil. Obišli teda Mýziu a zišli do Troady. Tam mal v noci Pavol videnie: Akýsi Macedónčan stál a prosil ho: „Prejdi do Macedónska a pomôž nám.“ Hneď po videní sme sa usilovali odísť do Macedónska, lebo sme usúdili, že Boh nás tam volá zvestovať im evanjelium.“*

Modlitba: Ďakujeme Ti, Bože náš nebeský, že si v našich životoch veľa vecí nedopustil. Nielenže nejdeš s nami po ceste, ale vedieš nás úplne iným smerom, aby požehnaná dobrá zvesť o Tebe a o Tvojej službe víťaznej vzácnu krvou vydobytou vytvorila pre Teba poslušné srdcia. Naše srdcia prekypujú

vďačnosťou voči Tebe, milujúci Pane náš, že nás pozývaš do tejto služby, udržuješ nás v tejto službe, nasmeruješ nás na správnu cestu, narovnávaš nás, lebo Ty si skúmateľ srdc a obličiek. Ty naozaj vieš, čo znamená odvaha viery, náš milovaný Spasiteľ, náš vzkriesený Pane, keďže každého presmeruješ späť k Sebe a zachrániš ho pre dielo Tvojho kráľovstva. Prihovor sa k nám teda aj dnes, Učiteľ národov, a buď vychovávateľom našej viery s horčičnými semienkami. Odpusť nám, že v našom veľkom ľudskom zápale zabúdame na svoje poslanie, priority sú vždy iné, vždy chceme inak, ale Tvoje Slovo je pravda a ukazuje nám, že sa nedá použiť na ospravedlnenie sebeckých cieľov. Príď, Duchu Svätý, a zavej tam, kde ciele a smery sú zlé. Duch Ježišov, daj, aby táto požehnaná a šťastná hodina bola prežitá v Tebe a s Tebou, keď nás učíš byť nielen poslucháčmi Tvojho Slova, ale aj vernými činiteľmi Tvojej vernosti. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 163: „Príď, Duchu Svätý z výsosti...“

Vzdych: „Milosť, milosrdenstvo, pokoj od Boha Otca a od Krista Ježiša, nášho Pána.“ (ITim 1,2) Amen.

Biblický text: Kniha Skutkov apoštolov 16. kapitola 6-10. verše:

„Cez Frýgiu a galatský kraj iba prešli, lebo Svätý Duch im bránil hlásať slovo v Ázii. Keď prišli k Mýzii, pokúšali sa ísť do Bitýnie, ale Ježišov Duch im nedovolil. Obišli teda Mýziu a zišli do Troady. Tam mal v noci Pavol videnie: Akýsi Macedónčan stál a prosil ho: „Prejdi do Macedónska a pomôž nám.“ Hneď po videní sme sa usilovali odísť do Macedónska, lebo sme usúdili, že Boh nás tam volá zvestovať im evanjelium.“ **Toľko slov Písma Svätého.**

Milí bratia a milé sestry, vďakyvzdanie prinášajúce kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Počas Pavlovej druhej misijnej cesty sa apoštol dostáva znova do Derbe a Lystry. Sú to už vyšliapané cesty a apoštol už prešiel svoju cestu do Canossy ako Henrich IV. Vedia, kto je Pavol. Ale cirkevný zbor založený už nie je ten istý. V zmiešanom prostredí sa objaví brat zo zmiešanej rodiny, a následne sa stáva z neho spolusuha. Je možno ovocím prvej misijnej cesty Pavlovej. Timotejova mamička má židovský pôvod, jeho otec je Grék a bol vychovaný v pohanskom prostredí. Takýto spoločník sa zide Pavlovi. Prečo? Aj to dokazuje pravú kontinuitu hlásania evanjelia. Je obrezaný vďaka rozhodnutiam apoštolského konventu v Jeruzaleme, no medzitým zverejňuje aj jeho konečné rozhodnutie so

svojou akciou: Boh sa zmiloval nad pohanmi. Je možné, že Božie odporúčacie listy Timoteja sú práve tí bratia, ktorých Pavol pozná. V kedysi pohanskej Lystre vyrastá mladý muž žijúci vo viere, ktorý sa stáva kolegom: Timotej. Pán posilňuje apoštola Pavla v jeho službe, a to nie hocijako: s novým kolegom. Okrem toho má Pavol dvojnásobnú radosť zo zborov, ktoré založil: upevňovali sa vo viere a rástli na duchu. Aké dôležité je posilňovať spoločenstvo vo viere. Pretože viera nie je prirodzená. Viera nie je konečný produkt. Viera, nádej a láska v cirkevnom spoločenstve buď rastú, alebo sa zmenšujú, alebo úplne zanikajú. Vieru treba žiť a živiť. Osobná živá viera v Ježišovi Kristovi musí byť podporovaná. Prečítajme si listy, ktoré apoštol Pavol adresoval Timotejovi. Zo strany starnúceho apoštola Pavla dochádza k neustálemu upevňovaniu viery. Napokon Písmo Sväté hovorí o raste komunity. Čím je viera čistejšia, poslušnejšia a odvážnejšia, tým väčší rast možno očakávať. Cirkevný zbor je živé spoločenstvo. Ak sa v nej nezrodia obrátenia, je mŕtva, pretože životy v nej žijúce musia zachraňovať životy, pozývať, oživovať a podporovať iných. **„Ak je niekto v Kristovi, je nové stvorenie“ (IIK 5,17)**, ale nové stvorenie musí evokovať nové životy. Ak nám bola zjavená Otcova láska, milujeme svojich bratov, tak sme sa aj my stali dedičmi nie hocijakého dedičstva. Aj ty, drahý brat a milá sestra, musíš povzbudzovať bratov a páť baránky. Pohladať ich a vydávať svedectvo o požehnaniach spaseného života skrze Ježišovho Ducha. Ne-**„máš meno, že žiješ, ale si mŕtvy.“ (Zjav 3,1)**, ale slúžiš, povolávaš k životu skrze Pána, ktorý Ti napája život. Viera sa totiž nezrodila v našich srdciach pre veľké veci, ale pre každodenný život. Naša osobná viera musí pôsobiť v každodennom živote, v električke, v obchode, na ihrisku, v nemocnici, v lekárni pri kolegoch, za orgánom, v predajnom stánku, na univerzite pri katedre, ale priamo i pred našimi malými deťmi a vnúčatami. To si nevyžaduje iba jednodňovú prácu, nevidíme jeho výsledok, ako službu toho najatého majstra, ktorý nám vyrobil stôl na mieru. Zostáva všetko skryté. Je to celoživotný proces posilňovania viery a rastu. Nemá pevné trvanie ani dĺžku, je

to spôsob života, je to dobrovoľnícka služba na dobu neurčitú. Nie je to čas stanovený v pracovnej zmluve a stanovený na osem hodín denne, ale nebeský dar interpretovaný jednostrannou láskou s večnou zmluvou, založenou na vzácnej krvi, ktorej požehnania iba s vďačným srdcom prijímam a túto vernosť neprestajne po celý môj život z celého srdca, z celej duše a zo všetkých síl odovzdávam ďalej.

Po mnohých radoostiach však prichádzajú muky. Duch apoštolovi Pavlovi nedovoľuje pokračovať po zvolenej ceste a bráni mu slúžiť aj po druhej. Pavol si nevie rady. Vpred do neznáma alebo nie? Náš vlastenecký plán si vyžaduje nový dizajn. Cesty vedené Ježišovým Duchom nie sú telesné cesty. Evanjelizácia nie je ľudský projekt. Len jeden výkonný riaditeľ existuje: Duch Ježišov. Pavol a Barnabáš tvorili dobré spoločenstvo. Ich misijný plán bol v Jeruzaleme prijatý. Zorganizovali výjazdy do etablovaných zborov. Posilnili komunity, ktoré založili. Ale Ježišov Duch núti apoštola Pavla premýšľať. Veď na začiatku cesty sa Pavol a Barnabáš rozchádzajú. Apoštol Pavol zostane so Sílasom a Barnabáš si vezme pod svoje krídla Jána Marka. Koľkokrát musí apoštol počuť: **„Vaše myšlienky nie sú moje myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty.“ (Iz 55,8)** Misijné cesty to nie sú zborové výlety s cirkevnými zbormi a pre cirkev, ale služba v mene Pánovom. Neexistuje žiadny overený plán. Neexistuje osvedčený plán, ktorý by sa dal použiť. My musíme otvoriť oči realite. Boh nepracuje s našimi myšlienkami, On je zvrchovaný Pán. „Čo som chcel a čo ešte chcem v cirkevnom zbore dosiahnuť?“ Takto to nefunguje. Toto je nesprávny pohľad. Toto nie je prijateľné pre Pána. Boh je vždy nový, neexistuje žiadne opakovanie, pretože v Rímskej ríši neexistuje identická provincia, kde by bolo živé Slovo prijímané rovnakým spôsobom a v rovnakej forme. Dve srdcia nie sú rovnaké. Každý má inú cestu spásy, iný spôsob života, iné IQ a EQ. Len nemenný Boh je ten istý a Jeho slovo. Mýzia, Ázia (ktorá je rímskou provinciou a nemožno si ju mýliť s najväčším a dnes známym najľudnatejším kontinentom), Bytínia, Frýgia, nie je Macedónsko. Apoštol Pavol

narazil do steny. Drahí bratia! Uzavreté cesty Ježišovým duchom nútia premýšľať. Cesty uzavreté Ježišovým Duchom ma nútia zamyslieť sa. Tieto cesty sa neotvárajú samé od seba. Prichádza však zážitok, sen, stretnutie, ktoré často nazývame náhodou – ale náhody niet, všetko sa deje podľa Božej vôle – a my zažijeme, že Božie plány sa nerodia za stolom, ale pre tých, ktorí sa znovuzrodili Jemu, čo musíme pochopiť. Pavlova druhá cesta sa začína sľubne, ale cesty vedené Duchom, nie sú cesty do známa, ale do neznáma. Idem tam, kam ma posielal Pán. Jedine On vie, že čo je osožné pre mňa. Čo On vie, to je v poriadku. Ohlasovanie evanjelia je to, že idem tam, kam by šiel Ježiš, aj keď je to proti mojím plánom a záujmom. Čítať Slovo života tak, že to Ježišov Duch nedovolil. Vrátiť sa domov inou cestou ako mudrci z východu. (porov. Mt 2,12) Dieťa vedené inou cestou, dieťa vzaté do Egypta, ako Pán prikázal Jozefovi. (porov. Mt 2,13-15) Inou cestou. Ježišov Duch to nedovoľuje. Ježišov Duch tam stojí a bráni mi v tom. Muselo to spôsobiť veľa nepríjemností, hlavne pre vnútro Pavla. Iste, hlboké duševné boje a choroby sa zrodili z týchto javov. Prerušené ciele a plány vyhasli a my si medzitým uvedomíme, že musíme robiť niečo iné a byť úplne inde. Pochopme dnes z výrokov Ježišovho Ducha, že máme jedinú službu: hlásať evanjelium, a po druhé, ak je jedna cesta uzavretá, Boh otvára inú, lepšiu a osožnejšiu pre okraj zeme. Nemusíme sa namáhať a vlastnú zostávajúcu silu premárniť, aby sme išli svojou vymyslenou a naplánovanou trasou. Nemusíš zomrieť pri kázaní evanjelia, drahí brat, Boh ťa chce vidieť v službe ako použiteľného, chce cez teba zachraňovať životy, nie ťa úplne zničiť. Odpoveďou na to je sen apoštola Pavla. Tu prichádza veľmi zaujímavé tvrdenie. Cieľovou destináciou je Európa, konkrétne Macedónsko. Spoza mora sa ozýva mužský hlas a apoštol Pavol hneď pochopí: Len sen, ktorý hovorí o volaní o pomoc, má zmysel. Pán okamžite podporuje naše prirodzené myslenie. Pavol si je istý, že Ježiš otvoril cestu k novému životu. Božia láska nepozná hranice. Európa v tom čase nebola krajinou oplývajúcou medom a mliekom, práve naopak. Bolo to

neprebádané územie. Boh sa však udomáčni aj tam, kde je všetko v chaose. Evanjelium je pre každého. Pán chce postaviť dom (porov. Žalm 127) aj v Európe. Cesta zjavená Bohom je priama cesta v službe. Boh nás núti prehodnotiť naše vlastné spôsoby. Pán Boh Duch Svätý to nedopustil, lebo existuje cesta, ktorá vedie k smrti. Boží plán vychádza najavo aj v živote apoštola Pavla. Macedónsko znamená severovýchodný cíp Grécka. „Nechod tam, kam vedie cesta. Namiesto toho choď tam, kde žiadna nie je a zanechaj stopu.“ (Ralph Waldo Emerson) Ježiš hovorí: „**Zatiahni na hlbinu a spusti siete na lov.**“ [...] **Neboj sa, odteraz budeš loviť ľudí!** (Lk 5,1-11) Konaj! Prejdi cez more, lebo Boh skrze teba hovorí: „Prichádzam!“ Božou útechou si ty: „Choď a nemeškaj!“ Rozumieš tomu, drahý brat a milá sestra? Amen.

Modlitba:

„Keď môj duch chradne, ty aj vtedy poznáš môj chodník. Na ceste, ktorou idem, mi nastavili osídlo.“ (Žalm 142,4)

„Povieš im: Takto hovorí Hospodin: „Ak niekto padne, či nevstane? Ak sa niekto odvráti, či sa nevráti späť?“ (Jer 8,4)

„Všetci, ktorých mi dáva Otec, prídu ku mne, a toho, kto prichádza ku mne, neodoženiem.“ (Jn 6,37)

„Aj tí, čo sú vzdialení, prídu a budú budovať Hospodinov chrám.‘ A tak spoznáte, že ma k vám poslal Hospodin zástupov. Stane sa to, ak budete pozorne počúvať hlas Hospodina, svojho Boha.“ (Zach 6,15)

„A okrem toho vám ukážem omnoho vzácnejšiu cestu.“ (IK 12,31)

„Budeš ich upozorňovať na ustanovenia a zákony a ukážeš im cestu, po ktorej majú ísť, i skutky, ktoré majú konať.“ (IIMojž 18,20) **Modlitba Pánova**

Ofera: „Požehnaný Pán, Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud.“ (Lk 1,68)

Požehnanie: „Ježiš mu povedal: „Ja som cesta, pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.“ (Jn 14,6) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 439: 1. verš: „Duchu Svätý, príď už príď...“